

H o v o r n a.

(**In memoriam Osvalda Janoty**). Dne 4. května 1936 zemřel v Praze dr. Osvald Janota, senátní president nejvyššího správního soudu. Zesnulý byl dlouholetým spolupracovníkem Časopisu pro právní a státní vědu, do něhož přispíval pravidelnými přehledy judikatury nejvyššího správního soudu. Narodil se 19. října 1881 v Praze, po ukončení právnických studií se věnoval službě politické, v níž vynikl jako znamenitý odborník ve věcech školských. V roce 1921 byl jako referent presidia ministerstva školství a národní osvěty jmenován radou nejvyššího správního soudu, kde byl pak 1. ledna 1931 jmenován senátním presidentem. Po Bohuslavovi redigoval úřední sbírku nálezů nejvyššího správního soudu. Vydal zákony o školách národních I. a II. (Brno 1923, 1925). Byl spolupracovníkem Slovníku veřejného práva československého, pro který připravoval heslo školství. Tuto práci již mu nebylo dopřáno ukončiti. Litujeme hluboce předčasného odchodu muže tak znamenitého. F. W.

(**Rozdíl mezi pražskou a brněnskou školou**). V úvodní stati spisu, který obsahuje vzpomínky přátel, spolupracovníků a žáků prof. dra Drachovského a byl vydán k oslavě jeho šedesátých narozenin, píše prof. dr. M. Novotný o „t. zv. pražské škole“ a připomíná, že „tento název neoznačuje žádný vědecký jednotný směr, nýbrž jen volnou skupinu samostatně myslících a tvořících členů právnické fakulty Karlovy university“ (str. 16). Srovnáme-li tuto školu s t. zv. brněnskou, ukazuje se, že tam sice vládne jakýsi vědecký jednotný směr, že ale — právě asi následkem toho — příslušníci její samostatně ani nemyslí, ani netvoří. To je ovšem velký rozdíl a jediným společným jejich znakem byla by skutečnost, že tu a tam jsou „skupiny“. F. W.

(**K výkladu § 11 vládního nařízení č. 76/36 Sb. z. a n. o zemědělském vyrovnacím řízení**). Ve svých článcích „Daně a poplatky při zemědělském vyrovnání“ (Lidové noviny č. 232, z 8. 5. 1936) a „Ještě o daních při zemědělském vyrovnání“ (Lidové noviny č. 243, ze dne 14. 5. 1936), snaží se dr. Kozáček dovésti, že veřejné pohledávky, správně snad veřejné daně, dávky a poplatky přes ustanovení § 11 zmíněného vládního nařízení mají být jako přednostní pohledávky zcela zaplacený a že proto není správným názor ministra zemědělství dra Zadiny (Venkov č. 110, ze dne 10. 5. 1936), že všechny dlužné veřejné daně, dávky a poplatky splatné do 9. května 1933 a do 31. XII. 1935 jdou do vyrovnací masy. Při otázce, kterou činí dr. Kozáček spornou, jde v podstatě o to, zda a pokud ustanovení § 26 č. 3 dosavadního vyrovnacího řádu, podle něhož přednostní právo ve vyrovnacím řízení mají veřejné daně (odbytné a berní pachtovné), dávky, poplatky a cla bylo dotčeno ustanovením § 11 zemědělského vyrovnacího řádu, který stanoví, že nepřesahuje-li výměra nemovitosti 150 ha, s pohledávkami veřejných daní, dávek a poplatků, které se staly splatnými do 9. května 1933 či do 31. prosince 1935, se nakládá jako by neměly právo na oddělené uspokojení. Sdílim názor, že ustanovením § 11 vládního nařízení byl § 23 č. 3 dosavadního vyrovnacího řádu pozměněn v tom směru, že veškeré veřejné daně, dávky a poplatky bez rozdílu, zda jsou v pozemkové knize zajištěny právem zástavním či

nikoliv a zda požívají přednostního práva či nikoliv jdou do vyrovnání, neboť jinak by ustanovení § 11 zemědělského vyrovnacího řádu nemělo valného smyslu a účelu. Tím spíše, když v důvodové zprávě k § 11 se výslovně prohlašuje, že finanční správa, aby se usnadnilo provádění zemědělského vyrovnacího řízení, konceduje, že nebude trvat na plném zaplacení svých pohledávek z veřejných daní, dávek a poplatků i když jsou podle určení stavu břemen na nemovitostech kryty do 80 proc. odhadní ceny, nýbrž, že se spokojí s kvotou, jaké se dostane nezajištěným věřitelům, kteří nemají právo na přednostní uspokojení. Důvodová zpráva uvádí dále (str. 13) doslovně, že pro pohledávky z veřejných daní pozdějších, t. j., které vznikly po 9. květnu 1933 resp. po 31. prosinci 1935, zůstane zachován také § 26 č. 3 dosavadního vyrovnacího řádu, z čehož přece jasně vysvitá, že jediné tyto pozdější veřejné pohledávky státu, přicházejí v úvahu pro plné zaplacení. Dr. Dvořák v „Družstevních listech“ č. 19, ze dne 8. května 1936 při výkladu zmíněného ustanovení uvádí rovněž, že při stanovení kvoty vyrovnací se zmíněné daně pojímají do vyrovnání, kdežto při zjišťování stavu břemen že započítávají plně.

Stejný názor sdílí také Hrbek v „Obraně a rozhledech venkova“ ze dne 17. dubna 1936 č. 16 a nepřímě i dr. Schmolka v „Prager Börsen-Courier“ ze dne 17. dubna 1936 č. 668 a v poslední době dr. Schwarz v Brünner Juristenzeitung z 15. 5. 1936 č. 10. — K otázce této bylo by ostatně také srovnati vývody drů Pužmana a Knapa v knize „Dlužnické úlevy v praxi“, str. 171 a velmi dobrý článek dr. Jos. Nového „Daně, dávky a poplatky v zemědělském vyrovnávacím řízení“ (Venkov z 24. 5. 1936 č. 136).

Dr. Al. Chytil.